

Motion till riksdagen

1989/90:A604

av Karl-Erik Persson m. fl. (vpk)

Den statliga löne- och personalpolitiken

Den statliga personalpolitiken skapar nya stora klyftor. De traditionella lönesystemen som byggde på den solidariska lönepolitiken har numera övergivits till förmån för individuella lönesystem. Vpk är starkt kritiskt till denna utveckling.

Mycket i den statliga lönepolitiken kan härledas från Svenska Arbetsgivarförbundets lönestrategier och organisationssystem.

Det som händer på den statliga sektorn är normgivande för kommun- och landstingssektorn och därmed har mycket av SAF:s målsättningar och strategi slagit igenom i hela samhället.

Tyvärr understöds denna utveckling av regeringen som fallit undan för de nyliberala idéerna.

Uppvärderingen av chefsrollen och den nya individuella lönesättningen har resulterat i jättelika löner för cheferna och enorma löneklyftor inom den statliga sektorn. Regeringen accepterar och står bakom att chefslöner kan höjas med månadsbelopp som överstiger en vanlig löntagares totala månadslön.

Den statliga lönepolitiken måste nu ändra riktning och istället utformas utifrån krav om jämlikhet, rättvisa, lika lön och lika värderingsprincip.

Arbetsorganisation och utbildning

I den statliga personalpolitiken framstår två frågor som centrala:

- att lyfta den allmänna nivån på kunnandet, bl.a. minska de stora utbildningsklyftorna
- att genomföra en arbetsorganisation som ger innehåll i arbetet, minskar utslagningen och ger en bra arbetsmiljö.

En teknisk-humanistisk utbildning för dem som inte har mer än 9 år i skolan eller lägre utbildning är nödvändig, för att jämna ut utbildningsklyftorna, och för att öka kunnandet i hela den offentliga sektorn och samhället.

Den kontinuerliga utbildningen måste tillfalla alla inom personalpolitikens ram, inte bara ett fåtal arbetsledare som myndigheten eller företaget satsar på.

Kravet på innehåll och inflytande i arbetet, minskad utslagning och bra arbetsmiljö förutsätter att de fackliga organisationernas ställning stärks. Ett

första krav är att nya arbetsorganisationsformer inte ska få införas utan fackets godkännande.

En sådan utveckling skulle vara ett föredöme för hela arbetsmarknaden och påvisa hur parterna kan bli mer jämställda vid förhandlingar.

Mot. 1989/90
A604

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen hos regeringen begär förslag om en ny statlig lönepolitik som utgår från jämlikhet och rättvisa,
2. att riksdagen hos regeringen begär förslag till ny statlig personalpolitik innebärande att
  - a) en satsning sker på en teknisk-humanistisk utbildning,
  - b) nya arbetsorganisationsformer inom den statliga personalpolitiken inte får införas utan den lokala fackföreningens godkännande i enlighet med vad som i motionen anförts.

Stockholm den 20 januari 1990

Karl-Erik Persson (vpk)

Lars-Ove Hagberg (vpk)

Maggi Mikaelsson (vpk)

Jan-Olov Ragnarsson (vpk)